

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و پر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - اول سپتمبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

بی پناه

مهربانیهایش شفافترین دریائی بود، که جزیرهٔ تنم را در پناهِش داشت. آن گاه که دریا خشکید، در دوردستِ خود، بی پناه ماندم.

ابدیتِ غصه ها

برگهای طلایی را پایمال مکن، که صدای شرشر جسم بهم کوبیده اش، بار دگر ملال تلخ مرا دامن نزند. بگذار با نوازشهای نسیم به برج آرامش بروند. برگها دوباره سبز و سبزتر برمی گردند و اما قلب من خاکیتز از خاکستر است. برگها دوباره بهار می آورند و اما روح من در زادگاهش با ابدیتِ سرد غصه ها می پیوندد.

ارغوان دیدار

وقتی ارغوان دیدارت گل می کند، به حلول بهار عشق باور می بندم.

بهار دیدار

سالهای بس دراز در فصل هجران زیستم و یاد ترا لای برگهای پائیز دفن کردم، سرانجام بهار دیدار گلگونه گشت.

(ناهید "غزل" غنی زاده)